
Rozważania

chronologia wydarzeń

tygodnia paschalnego

JOHN FENN

Piotr Zaremba

www.PoznajPana.pl

tłum.: Tomasz S.

Spis treści

- 1 -	3
W co wierzę – Jezus został ukrzyżowany w czwartek	
i oto dlaczego tak myślę:	3
Pierwotny tydzień paschalny	3
Niedziela Palmowa, dzień 10-ty	5
- 2 -	6
Nazajutrz po Niedzieli Palmowej	6
Święto Pierwocin	9
A co ze środowym ukrzyżowaniem?	9

Przez całe stulecia ludzie badali, pisali i spierali się w temacie porządku wydarzeń związanych ze śmiercią i zmartwychwstaniem Jezusa. Nie twierdzę więc, że posiadam doskonałą wiedzę na ten temat ale, jak to zauważył Paweł, będę mówił według udzielonej mi łaski.

***W co wierzę – Jezus został ukrzyżowany w czwartek
i oto dlaczego tak myślę:***

Aby zrozumieć, dlaczego został ukrzyżowany w czwartek, musimy zacząć od oryginalnego tygodnia Paschy, którego opis znajdujemy w Księdze Wyjścia, w rozdziałach 12-15.

Tydzień Paschy jest także szczegółowo opisany razem z innymi świętami poczynając od Księgi Kapłańskiej 23: 5-8.

Prześledzimy bieg tego tygodnia zaczynając od dnia 10-go – Niedzieli Palmowej do dnia 17-go – Dnia Zmartwychwstania. Z tego co wyczytałem, przyjmuje się, że oryginalne święto Paschy trwało od niedzieli do niedzieli.

W języku hebrajskim słowo przetłumaczone jako „święto” lub „festiwal” to „mo'ed”, co oznacza „zgromadzenie”. Od czasów Mojżesza rozumiano, że te zgromadzenia należy kontynuować, że są to próby, obrazy prawdziwych przyszłych wydarzeń. Tak więc każdego roku kultura żydowska naucza, że każde święto jest próbą (obrazem) tego co wypełni się naprawdę w przyszłości.

Jezus umierając na krzyżu i zmartwychwstając w dosłowny sposób wypełnił Święto Paschy oraz Święto Pierwocin. Poprzez to co uczynił ratyfikował stulecia obchodzenia tych świąt, tych `prób`. Dlatego też, aby zrozumieć porządek rzeczy musimy patrzeć na początek, na pierwowzór.

Pierwotny tydzień paschalny

Księga Wyjścia 12: 3-6 nakazuje Żydom, w dniach od 10-go do 14-go miesiąca zabrać do domu „baranka bez skazy, samca jednorocznego. Mógł to być

baranek lub koziołek". Tak więc od niedzieli 10-go do czwartku 14-go baranek był w ich domu, gdzie upewniano się, że był zdrowy i bez żadnej skazy.

Rabinowie mówią, że w tamtych czasach zabierali zwierzę do domu, aby je sprawdzić, by upewnić się że jest zdrowe i aby je pokochać. Baranek był zabierany od owiec i kozłów i przynoszony do domu. Pan chciał, aby ludzie poznali baranka i pokochali go, aby uświadomili sobie, jaką ofiarę dla nich baranek poniesie i aby odczuwali prawdziwy smutek w chwili jego śmierci. Owce i kozły są oczywistą metaforą Baranka pochodzącego spośród ludzi zbawionych i niezabawionych.

W Księdze Wyjścia 12: 6 czytamy, że zabijali ofiarę „o zmierzchu” czyli około 15:00 w czwartek 14-go. Dzień, w którym zabijano baranka zwano Dniem Przygotowania, ponieważ w czasie między zarżnięciem baranka o godzinie 15:00 z jego spożyciem o 18:00 przygotowywano posiłek.

Żydzi spożywali posiłek o 18:00, który był początkiem następnego dnia (15-go), ponieważ dzień żydowski zaczyna się z zachodem słońca.

W Księdze Wyjścia 12:29 czytamy, że kolejną rzeczą po tym posiłku było to, że o północy (dnia 15-go) Pan uśmiercił pierworodnych Egiptu.

15-go dnia Żydzi opuścili Egipt, a Księga Wyjścia 13:20 mówi, że skręcili aby zabrać kości Józefa i rozbili się obozem na noc w Etam, na skraju pustyni. Ten wieczór był początkiem dnia 16-go.

W dniu 16-tym doszli nad brzeg morza. Księga Wyjścia 14: 2, mówi, że Pan nakazał, aby rozbili się „pod Pi-Hachirof, między Migdolem a morzem, naprzeciw Baal-Safon”. To był koniec dnia 16-go i początek niedzieli – dnia 17-go.

W nocy Pan sprowadził silny wschodni wiatr, który utorował Izraelowi drogę przez morze. Przeszli je rankiem dnia 17-go.

Tak więc przeszli przez morze niezłapani przez faraona, aby zmartwychwstać i odrodzić się jako zupełnie nowy naród – wszystko to rankiem w niedzielę 17-go. Księga Kapłańska 23: 9-14 opisuje Święto Pierwocin, mówiąc, że ma być obchodzone „nazajutrz po szabacie” po Święcie Paschy. To jest w niedzielę.

Pierwszego dnia Święta Pierwocin, który nie był Szabatem, mieli potrząsać snopem przed Panem, jako pierwocinami żniwa. Jezus zmartwychwstał w tę niedzielę - pierwszego dnia Święta Pierwocin.

Z tego też powodu, po swoim zmartwychwstaniu Jezus nie jest już nazywany „jednorodnym Synem Bożym”, lecz raczej „pierworodnym (pierwocinami) z umarłych” i „pierworodnym z pośród wielu braci” oraz to, że podeszliśmy do „zgromadzenia pierworodnych” (zobaczcie Rzymian 8:29, Kolosan 1:18, Hebrajczyków 12:23, Objawienie 1: 5).

Dlatego też Jezus powiedział Marii, aby przekazała uczniom „powiedz im: Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego, do Boga mego i Boga waszego” (Jan 20:17).

Patrząc na to duchowo, On jest naszym Starszym Bratem, pierworodnym z umarłych, a my pójdziemy za Nim. Nie interesuje mnie czy jestem np. sto dziewięć milionów czterysta trzydziesty siódmy urodzony z martwych tak długo, jak jestem zaliczony do pierworodnych. Cudowna łaska!

Podsumowując:

10-go dnia przynieśli do domu baranka bez skazy, aby go sprawdzić i trzymali go do godziny 15:00 dnia 14-tego. Dnia 14-go o 15:00 zabili baranka, piekąc go do 18.00. W środku nocy i wczesnym rankiem dnia 15-go złupili Egipcjan i odeszli. W podróży spędzili dwie noce. Dnia 17-go byli nad morzem, gdzie przez całą noc wschodni wiatr od Pana rozdzielił wody i osuszył dno morskie. Przeszli na drugi brzeg w niedzielę dnia 17-go zaś armia faraona zginęła w morzu.

Niedziela Palmowa, dzień 10-ty

Patrząc na tydzień Jezusa dostrzeżemy, że przebiegał od zgodnie z tym starożytnym wzorcem. W niedzielę 10-tego, którą nazywamy Niedzielą Palmową, Jezus wszedł do Jerozolimy na okres paru dni, aby być sprawdzony jako Baranek, co też szczegółowo opisuje Marek.

Pamiętajcie, że w tym samym czasie, gdy w każdym gospodarstwie domowym i w świątyni badano wszystkie ofiarne baranki, prawdziwy Baranek wszedł w Niedzielę Palmową do miasta.

Będziemy to kontynuować następnym razem.

Spójrzmy na Paschę idąc śladami Jezusa. Ewangelia Marka zawiera szczegóły, których nie ma żadna inna ewangelia.

Niedziela Palmowa, opisana Ewangelii Marka 11, była 10-tym dniem miesiąca, gdy przynoszono baranka do miasta, aby go sprawdzać przez starszych do dnia 14-go. Ewangelia Marka jest dokładna jeśli chodzi o dni.

Mar. 11: 1-11 opisuje przybycie Jezusa do miasta. Ludzie krzyczeli, cytując Psalm 118, który to był czytany codziennie podczas tygodnia Paschy, a który dotyczył Mesjasza. Krzyczeli „**hosanna**”, **co po hebrajsku oznacza „zbaw nas teraz, błagamy Cię!”** a czasami jest niestety tłumaczone tylko jako „Zbaw”:

„Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim! Błogosławione Królestwo ojca naszego Dawida, które nadchodzi! Hosanna na wysokościach!”

Niesamowite, że ludzie wołali do Jezusa, aby ich zbawił, i On to zrobił.

(Przeczytajcie Psalm 118, który jest cały o Mesjaszu, wliczając w to „kamień, który odrzucili budowniczy stał się kamieniem węgielnym” i pamiętajcie, że hebrajskie słowo „zbawienie” w Starym Testamencie brzmi „Jezua” (werset 14, 15).

Kolejny drobiazg korygujący powszechne rozumienie tego, co mówi Biblia, to zdanie „Oto dzień, który Pan uczynił. Weselmy się i radujmy się w nim”, które pochodzi z Psalmu 118: 24, a po nim następują słowa wersetu 25-26: „Zbaw nas teraz, błagamy o Panie (Hosanna)! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pana! Zbaw nas teraz, błagamy!”

„Oto dzień, który Pan uczynił” odnosi się do ofiary Jezusa na krzyżu, TEGO właśnie dnia. To nie jest mowa o jakimś dniu z twojej przeszłości, który gdy wspominasz, wywołuje uśmiech na twojej twarzy. Gdy czytasz ten werset, uświadom sobie jego kontekst - „Oto dzień, który Pan uczynił” odnosi się to do dnia zbawienia ofiarowanego nam przez Jezusa.

Nazajutrz po Niedzieli Palmowej

Mar. 11:12 mówi „nazajutrz, gdy wyszli oni z Betanii” – mamy zatem poniedziałek – dzień 11-ty. Tego dnia Jezus oczyszcza świątynię (w. 15-19),

wywraca stoły wekslarzy i przeklina drzewo figowe.

Mar. 11:20 mówi: „Przechodząc rano, ujrzeli drzewo figowe ...” To już wtorek - dzień 12-ty. Piotr widzi uschłe drzewo, co oczywiście jest prorocstwem Pana o tym, jak Izrael `uschnie' gdy odrzuci swego Baranka (zostanie rozproszony pomiędzy narodami w roku 70-tym, około 40 lat później).

Drzewo (Izrael) powinno rodzić owoce, ale nie był to właściwy sezon (11:13) - Ojciec i Pan wiedzieli, że Izrael odrzuci pierwsze przyjście Pana - stąd przekleństwo drzewa było prorocstwem.

Od wtorku rano Mar.11:20 aż do Mar. 13:37, który jest końcem tego rozdziału, jest to jeden dzień. Podczas tego intensywnego dnia starsi badali Jezusa pod kątem skaz Baranka Paschalnego. Marek wyraźnie i celowo napisał, że wszystkie sekty judaizmu sprawdziły go i nie znalazły w Nim żadnej skazy.

W Mar. 11:28 widzimy starszych, uczonych w Piśmie i arcykapłanów pytających: „Jakim prawem to czynisz? I kto Ci dał tę władzę, żeby to czynić?

Mar. 12:13-17 stwierdza, że faryzeusze i Herodianie sprawdzali Go i testowali.

Mar.12:18 mówi, że przyszli do Niego saduceusze, zadając Mu pytania.

W Mar.12: 28-33 uczonego w Piśmie przyszedł, aby Go sprawdzić, pytając: „Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?”, na co Jezus odpowiedział:

„Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych” (zwróćcie uwagę, że są to słowa Jezusa).

Ta końcowa wymiana zdań była najważniejsza, ponieważ była podsumowaniem wszystkich ich wcześniejszych pytań.

To ostatnie pytanie trafiało sedna. Kiedy uczonego się z tym zgodził Jezus powiedział mu, że jest niedaleki Królestwa Bożego.

Badanie Baranka, zgodne z przepisami Paschy z Księgi Wyjścia 12, zakończyło się. Czytamy: „I nikt już nie odważył się więcej Go pytać”. (Mar. 12:34)

Jezus został przyprowadzony do domu, zbadany przez każdą sektę judaizmu i nie znaleziono w Nim żadnej wady. Taką samą deklarację złożył rzymski gubernator Piłat, jakby jeszcze były jakieś wątpliwości co do żydowskich

ustaleń, mówiąc: „Żadnej winy w tym człowieku nie znajduję.” (Łuk. 23: 4, Jan 19: 6)

Niedziela 10-go była Niedzielą Palmową, w którą przyprowadzono Baranka do domu Izraela celem sprawdzenia.

Poniedziałek 11-go przebiegł na oczyszczeniu świątyni, nauczaniu i udzielaniu odpowiedzi na pytania.

We wtorek 12-go najintensywniej badano Baranka, co zakończyło się w Mar.12:34.

Reszta rozdziału 12-go mówi o 2 groszach wdowy a rozdział 13-ty zapowiada zniszczenie świątyni w roku 70-tym.

Mar. 14: 1 rozpoczyna się stwierdzeniem: „A po dwóch dniach była Pascha”. Oznacza to, że Pascha była w czwartek – dzień w którym Baranek został zabity.

Wszystkie 4 ewangelie mówią nam, że Jezus umarł w Dniu

Przygotowania. (Mat. 27:62, Mar.15:42, Łuk.23:54, Jan 19:14, 31)

Dzień Przygotowania jest dniem w którym zabijano baranka paschalnego.

Baranka zabijano dnia 14-go o godzinie 15:00. Jak zapewne pamiętacie, Jezus również skonał o 15:00. Żydzi śpieszyli się, aby złożyć jego ciało do grobu, ponieważ był to Dzień Przygotowania. Musieli przecież upiec baranka do godziny 18:00...

Zwróćcie uwagę na podwójny szabat. Jezus zmarł o 15.00 w czwartek. O 18.00:00, wraz ze spożyciem wieczerzy paschalnej rozpoczął się Uroczysty Szabat, który trwał cały piątek. Po tym szabacie nadszedł normalny sobotni szabat. Ten dwudniowy szabat uniemożliwiał uczniom pójście do grobu, aby zabalsamować ciało. Mogli to zrobić dopiero w niedzielę rano.

Wcześni przywódcy kościoła pogańskiego (Rzymskokatolickiego) nie rozumieli Uroczystego Szabatu. Dla nich istniał tylko 'normalny' sobotni szabat. Stąd też mamy Wielki Piątek – dzień w którym przyjęto, że Jezus umarł.

Pierwotni czytelnicy jednak rozumieli ówczesną kulturę.

Święto Pierwocin

Z Księgi Kapłańskiej 23: 9-16 wiemy, że Święto Pierwocin rozpoczyna się „nazajutrz po szabacie” Paschy. Tego dnia Żydzi ofiarowali Panu pierwociny swoich plonów. Jezus był wypełnieniem Pierwocin, będąc pierwociną żniwa ziemi - pierworodnym z martwych.

Oto dlaczego Jezus po Jego zmartwychwstaniu nigdy nie jest nazywany „jednorodnym Synem Bożym”. W całym Nowym Testamencie nazywany jest „pierworodnym wśród wielu braci” i „pierworodnym z umarłych”. (Rzym. 8:29, Kol.1:18, Heb. 12:23, Obj. 1: 5)

A co ze środowym ukrzyżowaniem?

Jeśli Jezus umarłby dzień wcześniej, w środę, to masz normalny dzień (piątek) między uroczystym szabatem a sobotnim szabatem, więc kobiety skorzystałyby z tego dnia, aby zabalsamować ciało. Nie zrobiły tego, więc obala to taką teorię. Kobiety musiały poczekać aż się skończy Szabat piątkowej Paschy a następnie, aż się skończy normalny sobotni szabat. Dopiero wtedy mogły udać się z zamiarem balsamowania, rankiem w niedzielę dnia 17-ego - pierwszego dnia Święta Pierwocin.

John Fenn

tłum.: Tomasz S.

www.PoznajPana.pl